

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/47/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122269452
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:6122269452.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava – Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX A., občan SR, v konaní o zaplatenie 368,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu 189,- eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne: zo sumy 9,- eur od 27.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 9,- eur od 27.4.2019 do zaplatenia, zo sumy 9,- eur od 28.5.2019 do zaplatenia, zo sumy 9,- eur od 28.6.2019 do zaplatenia, zo sumy 153,- eur od 30.7.2019 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, uplatnenou pôvodne v upomínacom konaní (OS Banská Bystrica sp. zn. 34Up/267/2022) a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 15.7.2022, domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 368,17 eur, úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne z tam uvedených súm a náhrady trov konania. Uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu, a to O2 Slovakia, s.r.o. a žalovaným bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb. O2 sa so žalovaným dohodli na pravidelnom splácaní ceny za poskytovanie verejných služieb podľa Cenníka. Žalovaný si neplnil svoje zmluvne dohodnuté záväzky tým, že neuhradil O2 vystavené faktúry. Žalovaný je s úhradou faktúr v omeškaní, preto si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania a náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola spolu s prílohami, poučeniami o procesných právach a povinnostiach doručená dňa 8.8.2022 do vlastných rúk, písomne nevyjadril.

3. Nakoľko predmetom sporu je zaplatenie sumy 368,17 eur s príslušenstvom, pričom ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, pojednávanie nebolo potrebné podľa § 297, písm. b) CSP nariadení. Podľa § 219 ods. 3 CSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku dňa 16.12.2022 o 8.30 hod. oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu dňa 7.11.2022.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žalobcom predložených listinných dôkazov, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

5. Dňa 19.11.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb spoločnosti O2 na žalobcu. Spoločnosť O2 uzavrela dňa 21.7.2018 so žalovaným Zmluvu o poskytovaní verejných služieb s predmetom zmluvy: Modré O2 Dáta s dátumom aktivácie 21.7.2018 a dňa 22.10.2018 Kúpnu zmluvu č. 2381034790 s predmetom zmluvy: telekomunikačné zariadenie alebo darčeková poukážka na nákup telekomunikačného zariadenia (Notebook Lenovo IP 120-11IAP – biely). Na základe tejto zmluvy sa spoločnosť O2 zaviazala dodávať žalovanému telekomunikačné služby v rámci dohodnutého programu a žalovaný sa zaviazal za tieto služby dohodnutým spôsobom platiť.

6. Cenu poskytnutých služieb právny predchodca žalovanému vyúčtoval faktúrami pod variabilným symbolom číslo:

- 1390091491 na sumu 75,96 eur, splatnou 26.3.2019; z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 35,96 eur;
- 1570102923 na sumu 116,24 eur, splatnou 26.4.2019; z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 110,24 eur;
- 1360129329 na sumu 98,97 eur, splatnou 27.5.2019; z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 59,97 eur;
- 1370181578 na sumu 9,- eur, splatnou 27.6.2019; z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 9 eur;
- 1330183427 na sumu 153,- eur, splatnou 29.7.2019; z nej si žalobca uplatňuje v tomto konaní sumu 153 eur;

7. Upomienkou za neuhradenú faktúru č. 1390091491 zo dňa 4.4.2019 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy 75,96 eur. Z pokusu o zmier zo dňa 3.5.2019 súd zistil, že žalobca predtým ako podal žalobu, vyzval žalovaného, aby uhradil pohľadávku vo výške 152,20 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

8. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka v znení v čase uzatvorenia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

11. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická

osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

13. Podľa § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

14. Podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

15. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

16. Podľa § 43 ods. 12 písm. b) citovaného zákona účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

17. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

19. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. 5 %.

Právne posúdenie veci:

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo dňa 21.7.2018 k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, prostredníctvom ktorých žalobca poskytol žalovanému možnosť využívať elektronické komunikačné služby a žalovaný sa zaviazal za tieto poskytnuté služby zaplatiť. Dňa 22.10.2018 právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili Kúpnu zmluvu č. 2380742788, predmetom ktorej bo záväzok právneho predchodcu žalobcu dodať žalovanému Notebook Lenovo IP 120 – 11IAP – Biely a záväzok žalovaného dodaný tovar prevziať a zaplatiť zaň dohodnutú kúpnu cenu. Uvedené zmluvy majú spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenými zmluvami vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorému boli žalobcom poskytnuté služby a žalobca mal postavenie dodávateľa, ktorý telekomunikačné služby dodával v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti.

21. V predmetnom konaní sa súd vysporiadal s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a ďalšie vedenie predmetného sporového konania žalobcom v tomto konaní a skúmaním tejto otázky dospel k záveru, že pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky v časti 189,- eur vyplývajúcej z kúpnej zmluvy predstavujúcej neuhradenú kúpnu cenu za zariadenie (notebook), toto nepredstavuje pohľadávku za služby podľa zákona o elektronických komunikáciách, a preto na jej postúpenie nebolo potrebné splniť špeciálne podmienky podľa zákona o elektronických komunikáciách. Za neuhradenú kúpnu cenu právny predchodca žalobcu žalovanému vyúčtoval faktúry, ktoré žalovaný riadne a včas neuhradil. Súčet nezaplatených súm predstavujúcich neuhradenú kúpnu cenu za zariadenie, ktoré mal žalovaný uhradiť žalobcovi na základe vyúčtovaných faktúr predstavuje celkovo sumu 189 eur; (fa č. 1390091491 vo výške 9 eur, fa č. 1570102923 vo výške 9 eur, fa č. 1360129329 vo výške 9 eur, fa č. 1370181578 vo

výške 9 eur a fa č. 1330183427 vo výške 153 eur). Súd preto priznal žalobcovi žalobou uplatnený nárok v tomto rozsahu, pričom povinnosť žalovaného zaplatiť cenu služieb vyplýva zo samotnej zmluvy.

22. Súd sa tiež s otázkou aktívnej vecnej legitímácie na podanie žaloby a ďalšie vedenie sporového konania žalobcom zaoberal aj vo vzťahu k pohľadávke vo výške 179,17 eur z titulu zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dospel k záveru, že pokiaľ však ide o pohľadávku v časti 179,17 eur je potrebné žalobu zamietnuť, nakoľko na strane žalobcu nie je daná aktívna vecná legitímácia v tomto spore.

23. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu -žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

24. V danom prípade podľa názoru súdu nebolo preukázané, že medzi obchodnou spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. ako pôvodným veriteľom pohľadávky a jej príslušenstva, ktorej úhrady sa voči žalovanému v tomto spore domáha žalobca a samotným žalobcom došlo k platnému postúpeniu uvedenej pohľadávky vo výške 179,17 eur.

25. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Zároveň ďalšími zo zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách vyplývajúcejmi skutočnosťami (podmienkami), ktoré musí veriteľ splniť prv, než pristúpi k postúpeniu pohľadávky, je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy telekomunikačného podniku dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky telekomunikačného podniku na tretiu osobu, nakoľko zákon o elektronických komunikáciách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

26. Ide o postup obdobný ako v prípade postupu predvídaného § 92 ods. 8 tretia veta zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v prípade nedodržania ktorého u bánk je pochybenie takéhoto postupu sankcionované neplatnosťou prípadného postúpenia takejto pohľadávky (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

27. V danom spore žalobca nepredložil súdu výzvu na splnenie dlhu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. a poštovú doručku, resp. poštový hárok preukazujúci skutočnosť, že výzva na splnenie dlhu v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z bola skutočne postupcom doručená žalovanému, respektíve, že sa táto výzva dostala do jeho dispozičnej sféry.

28. Ako už súd vyššie uviedol podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR v prípade obdobného znenia zákona o bankách jednou zo základných požiadaviek k tomu, aby pohľadávka voči žalovanému mohla byť z banky (v tomto spore teda telekomunikačného podniku) postúpená na tretí subjekt, je splnenie podmienky, že žalovanému bola výzva na splnenie jej omeškaných úhrad voči banke (v tomto spore teda telekomunikačnému podniku, pozn.) preukázateľne zaslaná (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, zverejnený v Zbierky stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. 60/2018).

29. Podľa názoru súdu je takýto výklad textu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách aplikovateľný aj na výklad ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení platnom v čase, kedy bola uzavretá Zmluva o poskytovaní verejných služieb medzi spoločnosťou O2 Slovakia, s.r.o. a žalovaným. Týmto smerom sa uberá aj rozhodovacia činnosť slovenských súdov (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/328/2017 zo dňa 30.05.2019, príp. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/151/2018 zo dňa 19.09.2019).

30. Táto požiadavka preukázateľného doručovania výzvy na splnenie dlhu žalovanému v konečnom dôsledku vyplýva aj zo samotného zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a

žalovaným. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. takáto výzva na splnenie dlhu zo strany žalovaného pred postúpením uvedenej pohľadávky musí mať písomnú podobu, pričom v prípade, že sa táto písomná výzva právneho predchodcu doručovala žalovanému obyčajnou zásielkou, žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočnosti, že sa zásielka dostala do dispozičnej sféry adresáta, teda aspoň preukázania, že zásielka bola adresátovi riadne odoslaná.

31. Podľa ustálenej judikatúry súdov sa listiny považujú za doručené do sféry ich adresáta momentom ich uloženia do poštovej schránky žalovaného, resp. vhozenia oznámenia o uložení tejto zásielky na poštu do poštovej schránky s možnosťou si jej vyzdvihnúť v odbernej lehote (porovnaj uznesenie NS SR sp.zn. 4Obdo 73/2016 uverejnené v časopise zo Súdnej praxe pod č. 45/2018, príp. uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 129/2010 uverejnené v systéme ASPI pod č. 27/2011), pričom v tomto spore sa nepreukázalo splnenie žiadnej z uvedených podmienok.

32. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn. 5Cdo 36/2020 zo dňa 15.12.2020, kde Najvyšší súd SR vyslovil, že v prípade sporu o doručenie písomnosti dôkazné bremeno o doručení písomnosti zaťažuje odosielateľa (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 15. decembra 2020, sp. zn. 5 Cdo 36/2020 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 1/2021- Rozhodnutia vo veciach občianskoprávných pod č. 04).

33. Napokon súd dodáva, že sprísnená ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby sa v prípade, ak sú dané pochybnosti o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o poskytovaní verejných služieb medzi právnym predchodcom žalobcom a žalovaným, použil výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Je nepochybné, že výklad, v zmysle ktorého, pokiaľ sa riadne nepreukáže splnenie všetkých podmienok na postúpenie pohľadávok vedených voči jeho osobe z telekomunikačného podniku na súčasného žalobcu je priaznivejší a je na mieste ho aplikovať.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené tak nebolo preukázané splnenie podmienok uvedených v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z., na základe ktorých by sa dalo postúpenie pohľadávok vo výške 179,17 eur vyplývajúcich zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb voči žalovanému, ktoré sú predmetom tohto sporu, z postupcu na žalobcu (ako postupníka) považovať za súladné so zákonom, a teda za platné.

35. V tejto súvislosti neobstojí ani v spojení s § 151 ods. 1 CSP prípadný poukaz na to, že žalovaný nepoprel doručenie uvedených listín, a to poukazujúc na analytickú právnu vetu uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 246/2019 zo dňa 11.06.2019, podľa ktorej „Pasivita žalovaného v konaní nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 CSP) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Všeobecný súd nemôže vyvodzovať právne účinky zo zanedbania procesnej povinnosti protistrany poprieť tvrdenia žalobcu, ak žalobca samotný zanedbal svoju povinnosť tvrdenia. Povinnosť strany sporu tvrdiť má pritom kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu (čl. 8 CSP - procesné povinnosti a procesné bremená)“. Žalobca v danom spore nepreukázal doručenie výzvy na plnenie žalovanej v zmysle § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011, tak aby sa dalo posúdiť splnenie požiadaviek § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. v danom sporovom prípade.

36. Okrem toho povinnosť posúdiť ex offo nekalý charakter niektorých podmienok v spotrebiteľských zmluvách predstavuje v danej veci procesnú požiadavku, ktorá neplatí pre jednotlivcov, ale pre súdne orgány (pozri analogicky rozsudky z 10. septembra 2014, Kušionová, C-34/13, EU:C:2014:2189, bod 67, ako aj z 18. februára 2016, Finanmadrid EFC, C-49/14, EU:C:2016:98, bod 35 a citovanú judikatúru). Z uvedeného vyplýva, že povinnosťou súdu pri posudzovaní sporov, v ktorých vystupuje slabšia strana sporu v pozícii spotrebiteľa je pri dôkladnom posudzovaní obsahu zmluvného vzťahu medzi sporovými stranami ex offo dôsledne napĺňať ustanovenia únieho spotrebiteľského práva vo veci ochrany spotrebiteľa. To znamená, že súd je povinný posúdiť aj otázku platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského sporu bez ohľadu na to, či to žalovaný ako spotrebiteľ namieta alebo nenamieta.

37. Súd teda uzatvára, že v prípade pohľadávky vo výške 179,17 eur, ktorá je predmetom tohto sporu, vzhľadom na nesplnenie podmienok vyžadovaných § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. a síce podmienky preukázateľného zaslania písomnej výzvy na splnenie dlhu zo strany O2 Slovakia, s.r.o. žalovanému nie je cesia tejto pohľadávky vo výške 179,17 eur podľa tohto osobitného predpisu (t.j.

Zákona o elektronických komunikáciách) dovolená, v dôsledku čoho ani nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky a prípadná Zmluva o postúpení pohľadávok by tak v časti týkajúcej sa pohľadávky obchodnej spoločnosti O2 Slovakia, s.r.o. voči žalovanému, ktorá pohľadávka je predmetom tohto sporu, bola absolútna neplatná pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia by musel prihliadnuť súd aj bez námietky (z úradnej povinnosti). Ak totiž dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. Súd preto žalobu žalobcu v časti pohľadávky vo výške 179,17 eur zamietol.

38. Keďže sa žalovaný dostala do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ho súd na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti faktúry, t.j. vo výške 5 % ročne (uplatnený úrok neprevyšuje zákonný úrok z omeškania) zo sumy 9,- eur od 27.3.2019 do zaplatenia, zo sumy 9 eur od 27.4.2019 do zaplatenia, zo sumy 9 eur od 28.5.2019 do zaplatenia, zo sumy 9 eur od 28.6.2019 do zaplatenia a zo sumy 153 eur od 30.7.2019 do zaplatenia.

39. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP).

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP. Vo vzťahu k uplatnenému nároku v celkovej výške 368,17 eur bol žalobca úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy v celkovej výške 189 eur v časti ktorej bolo žalobe vyhovené a žalovaný bol úspešný pokiaľ ide o zaplatenie sumy v celkovej výške 179,17 eur v časti ktorej bola žaloba zamietnutá. Žalobca bol teda úspešný v 51,33 % a žalovaný v 48,67 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 48,67 % od úspechu žalobcu v rozsahu 51,33 % čistý úspech žalobcu je tak vo výške 2,66 %. Žalobcovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 2,66 %. Vzhľadom na skutočnosť, že čistý úspech žalobcu je v minimálnom rozsahu, súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Stará Ľubovňa.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.